

ע"פ 27588/07/16 - גמאל מסארוה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

06 נובמבר 2016

ע"פ 27588-07-16 מסארוה נ' מדינת ישראל

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופטת דנה מרשק מרום

המערער גמאל מסארוה

נגד

המשיבה מדינת ישראל

נוכחים:

המערער ובא כוחו עו"ד חיים שוורצברג

ב"כ המשיבה עו"ד שלומי ויזן

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

המערער הורשע לאחר שמיעת ראיות בת"פ 22426-12-15 בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ובעבירה של הפרעה לשוטר כאשר ביום 3.12.15 החזיק בשקית לבנה 10 אריזות הרואין במשקל של כ-3.3 גרם וניסה להסתיר את הסם בפח אשפה שמשמש את משפחתו ובכך הפריע לשוטרים שהתכוונו לתפוס את הסם בחזקתו.

המערער נידון לתקופת מאסר כוללת של 20 חודשים המורכבת מ-8 חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין ומהפעלה במצטבר של 12 חודשים, כאשר 4 חודשי מאסר נוספים על תנאי הופעלו בחופף.

כמו כן נידון המערער ל-8 חודשי מאסר על תנאי ול-5 חודשי מאסר על תנאי בתנאים המפורטים בגזר הדין ונפסל מלנהוג למשך 18 חודשים שהיו תלויים ועומדים נגדו כפסילה על תנאי.

הערעור מכון כלפי הרשעת המערער וכלפי חומרת עונש המאסר שהוטל עליו.

באשר להרשעת המערער, הטענה העיקרית בפי ב"כ המערער, כפי שנטענה בהודעת הערעור ובטיעוניו בפנינו, היא שהמחדל המשטרתי כאשר לא נבדקה אריזת ההרואין לגילוי טביעות אצבע שומט את הקרקע תחת הרשעתו של המערער, גם אם בית משפט קמא האמין לשוטרים שראו את המערער זורק את החבילה מידו לפח האשפה וגם אם בית משפט קמא לא האמין לדברי המערער שהכחיש כל קשר עם הסם.

ב"כ המשיבה אינו מתכחש לקיומו של מחדל אך טוען כי כפי שקבע בית משפט קמא, אין לו כל השפעה על הרשעת המערער שכן גם אם לא היו נמצאות טביעות אצבע של המערער על גבי האריזה או שהיו נמצאות טביעות אצבע של אחר, דין ההרשעה היה להיוותר על כנה.

עיון בהכרעת הדין של בית משפט קמא מעלה כי הוא לא התעלם כלל ועיקר מהמחדל אותו כינה "מחדל מהותי" בכל הקשור לאי בדיקת טביעות אצבע על האריזה שארזה את מנות ההרואין.

בית משפט קמא קבע בסעיפים 39-42 להכרעת הדין, בהסתמך על פסיקה שהביא בסעיף 42, כי גם אם היה מחדל כזה, ועל כך לא הייתה מחלוקת, לא היה בה כדי להשפיע על הרשעתו של המערער, ולו בדרך של הטלת ספק.

אנו רואים עין בעין עם קביעה זו של בית משפט קמא אך נראה לנו כי לא ניתן לעבור ללא התייחסות על המחדל ויש בו כדי להשפיע על עונשו של המערער, גם אם אינו נוטה מלכתחילה לצד החומרה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את הערעור כלפי הרשעת המערער ומקבלים את הערעור כלפי משך מאסרו וקובעים כי ירצה תקופת מאסר של 16 חודשים החל מיום 3.12.15 המורכבת מ-8 חודשים בגין העבירות נושא גזר הדין והפעלה בחופף ובמצטבר של מאסרים על תנאי כך ש-8 חודשים מתוך המאסרים על תנאי המופעלים יצטברו למאסר של 8 חודשים ו-4 יחפפו לו.

יתר רכיבי גזר הדין בת"פ 22426-12-15 (בית משפט השלום בכ"ס) יעמדו בתוקפם.

ניתן והודע היום ה' חשון תשע"ז, 06/11/2016 במעמד ב"כ הצדדים והמשיבה.

דנה מרשק מרום, שופטת

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**